

Český filmový a televizní svaz

VALNÁ HROMADA FITESu:

*Zkrácený stenografický záznam z jednání valné hromady
Filmového a televizního svazu – pondělí 15. dubna 2013*

PROGRAM:

Volba mandátové, návrhové a volební komise
Návrh a dovolba chybějících členů kontrolní rady
Zpráva a o činnosti FITESu od poslední valné hromady
Zpráva kontrolní rady
Změna stanov
Návrhy dalšího směřování činnosti FITESu
Vize budoucí činnosti FITESu
Členské příspěvky
Různé, diskuse
Návrh usnesení přednese návrhová komise, hlasování
Závěr

(Program a podklady k diskutovaným bodům promítnuty dataprojektorem na plátno.)

Na začátku valné hromady

ZVOLENÍ KOMISE:

Mandátová komise jednomyslně schválena ve složení Zdena Čermáková a Alice Šniryčová; do návrhové komise zvoleni Martin Vadas a Kristina Vlachová, za členy volební komise schválila valná hromada Janu Tomsovou a Jaroslava Černého.

Dále se uskutečnila dovolba chybějících členů kontrolní rady, byli do ní zvoleni Jana Tomsová a Jakub Bouček.

Olga Sommerová: Vítám vás na valné hromadě FITESu a přistoupíme k programu.

Ke ZPRÁVĚ O ČINNOSTI FITESu

za období od minulé valné hromady – od března roku 2012 do března 2013: Prvním tématem zprávy byl **Synchron**, jeho měnící se podoba a hlavně finanční problémy. V ob-

dobí od poslední valné hromady, která byla v dubnu 2012, do března 2013 FITES vydal šest čísel Synchronu. Poslední čísla už mají jinou grafickou úpravu a barevné fotografie. Výkonný výbor i redakce byly pro to, aby se Synchron poněkud proměnil hlavně graficky.

Zdena Čermáková: V minulém roce jsme vydali šest čísel Synchronu, letos máme v plánu vydat čtyři čísla, ale v podstatě to záleží na finanční situaci. Předběžně jsem dostala zprávu, že dotace z ministerstva kultury nám na Synchron nebude poskytnuta. Měli jsme tam tři žádosti, z nich Synchron zatím podpořen nebude a o podporu Trilobitu se ještě jedná. V podstatě si myslím, že to hodně ovlivní příští rozsah. FITES je nadále barevný, finančně to vyjde stejně. Chtěli bychom, aby vycházel častěji a byl rozsáhlejší, protože máme pořád co psát, ale závisí to na penězích.

Ivan Biel: To je už hotová věc, že jsme nedostali peníze na Synchron?

Zdena Čermáková: Ano. To je informace z ministerstva kultury. Teď přišla mailem zpráva, že dvě činnosti, Čtvrtletníky a Synchron, nebudou podpořeny. Nedostali jsme to ještě na papíře, jen mailem.

Ivan Biel: Budeme muset tedy žádat vysvětlení, proč se tak stalo.

Jan Svoboda: Žádost o dotaci Synchronu byla podána na grantový program ministerstva kultury, nebo na Státní fond kinematografie?

Zdena Čermáková: Na odbor médií a audiovizíve ministerstva kultury.

Jan Svoboda: Dovolil bych si připomenout, že teď v souvislosti s platným zákonem o audiovizíve a novelizací Fondu kinematografie tam je speciální položka podpory pro publikace v oboru kinematografie jak periodické, tak neperiodické. Čili existuje ještě možnost požádat normálně projektem na Státní fond podpory kinematografie podle zákona, který už platí.

Zdena Čermáková: Co se týká Státního fondu pro podporu a rozvoj kinematografie, žádali jsme na Synchron i v minulém roce, podpoření jsme nebyli. A teď, co začal fungovat nebo začíná fungovat státní fond, tak bude uveřejněna výzva. Jsme připraveni zažádat ještě v květnu na letošní rok a v září na příští. Mapujeme to, zkusíme to.

Olga Sommerová: Chce ještě někdo k Synchronu něco říct?

Zdena Šmídová: V nejhorším případě bychom mohli přejít na elektronickou verzi, kdyby opravdu nebyly žádné peníze. Papírová média zanikají všeobecně...

Zdena Čermáková: Také jsme to několikrát řešili – předám slovo Jakubu Boučkovi – ale byly tady hlasy, že starší generace třeba nemá přístup k počítači, i jiní si rádi vezmou tiš-

těný Synchron do postele. Zatím chceme udržet i tištěnou formu.

Jakub Bouček: Kromě toho máme jeden drobný důvod. Rádi bychom předělali i webové stránky FITESu. Ty už mají hodně za sebou, nesplňují už úplně požadavky, které od nich čekají návštěvníci, ale máme stejný problém jako se Synchronem: málo peněz. I webové stránky stojí peníze. Synchron v elektronické podobě by nebyl špatný. I kdyby jenom vycházel tištěný a vedle toho byl v elektronické podobě. Bylo by to krásné, ale nemáme-li zatím jisté peníze ani na předělání základního webu FITESu, potom je otázka, jestli budeme mít na elektronickou verzi Synchronu.

Zdena Čermáková: Na webu Synchron je. Vždycky ve chvíli, kdy ho dostanou lidé do schránky, tak Jakub pověsí Synchron na web.

Olga Sommerová: Dalším bodem zprávy jsou **webové stránky**. Jakub Bouček už o tom začal mluvit. Prosím, abys to ještě upřesnil, proč to chceme zkvalitnit nebo proměnit, a na co potřebujeme peníze.

Jakub Bouček: V zásadě dnešní podoba webových stránek zrovna příliš nepřitáhne nové návštěvníky, a upřímně řečeno ani není příliš přátelská vůči návštěvníkům stávajícím. Asi s tím někteří z vás mají zkušenost. Nám se zároveň např. špatně dělí novinky do jednotlivých sekcí. Webové stránky zkrátka nejsou přehledné, neumožňují nám přidávat řekněme relativně moderní prvky, jako interaktivní formuláře atd. Takže tohle všechno nás vede k tomu, že je potřeba webové stránky FITESu změnit.

Olga Sommerová: Na tuto změnu potřebujeme asi 25 tisíc nebo kolik? (Ano.)

Zdena Čermáková: Těch 25 tisíc, to už je ještě milosrdná, malá částka, jinak se ceny pohybují ve vyšších relacích.

Olga Sommerová: Další z pravidelných činností FITESu je *Čtvrtletník*. Tady na plátně náznorně vidíte, že za minulý rok a letos v březnu se konal celkem pětkrát. Docela důležitý byl čtvrtletník, kdy se jednalo o změně volby mediálních rad, což je téma, kterým se FITES už zabýval před rokem a půl. Tehdy jsme spolu s ARASem a Inventurou demokracie komunikovali s předsedy politických stran. Ministerstvo kultury nám dalo materiál, který byl poměrně hodně rozpracován, protože jsme usilovali o to, aby změna byla taková, aby se u nás uplatnilo něco podobného jako je německý model. Tam volba mediálních rad není čistě politická, ale je rozdělena mezi občanskou společnost, instituce a parlament. Ale od té doby je ticho po pěšině. Tehdy to vypadalo nadějně, že se na tom pracuje, ale od té doby se vlastně vůbec nic neudálo. A ani my jsme se už vlastně touto věcí nezabývali, najednou to usnulo. Přitom je důležité, aby veřejnoprávní média – to znamená Česká televize, Český rozhlas, ČTK – měla rady, které nejsou zpolitizované. To je velmi důležité, jak jsme už mnohokrát zjistili, když jsme komunikovali třeba s Radou České televize, že nám odpovídali velmi pozdě, velmi neochotně atd.

Teď chystáme *Čtvrtletník*, který obsahově připravuje Martin Vadas. Prosím, abys řekl něco o tématu.

Martin Vadas: *Čtvrtletník*, který teď chystáme, je na téma „*Spolupráce historiků na tvorbě audiovizuálních děl*“. Myslíme si, že v téhle oblasti je celkem masivní audiovizuální produkce, a myslíme, že potenciál, který tato spolupráce skýtá, není úplně využit. Taký si myslíme si, že dochází k různým nedůslednostem ve spolupráci. Často se na obrazovkách třeba objevuje nějaký historik a je jeho věta vytržena z kontextu, což má potom i da-

lekosáhlé důsledky. Myslíme si, že je důležité diskutovat o tom, jakým způsobem bychom jejich know-how mohli více využívat tak, aby například divák České televize si mohl na základě ověřených informací vytvářet svobodné názory, jak to ukládá třeba zákon o České televizi.

Ta věc se teď poněkud zkomplikovala aktuálními událostmi v Ústavu pro studium totalitních režimů, protože jsme uvažovali o tom, že by tam byl jeden z našich partnerů. Musím teď najít někoho, kdo tam ještě za měsíc bude pracovat, abych tam našel partnera. Samozřejmě máme i problém s místem konání, protože trošku netradičně bych to chtěl udělat tak, že by to byl takový seminář – pomlčka *Čtvrtletník*. To znamená, že bych chtěl, abychom přes den odpromítali několik audiovizuálních děl napříč žánry a napříč typem spolupráce, abychom ten problém mohli exponovat na konkrétních dílech. Tak by bylo o čem diskutovat. Titulů se vyrábí dneska hodně a píše se o tom i v novinách, jak jste si možná všimli – třeba Hořící keř a další a další témata. Takže bychom chtěli promítnout některá díla a poté v našem obvyklém čase, tj. v 17 hodin a asi do 19.30 nebo 20.00 hodin vést naši dvou až tříhodinovou diskusi, jako jsme na to zvyklí v panelu *Čtvrtletníku*. Ti, kteří se zúčastní celého semináře od rána, budou aspoň vědět, k čemu se vyjadřují, a budou mít i konkrétní divácké zážitky; takže bude o čem diskutovat.

Zatím ještě nemůžu říct ani datum, protože bych chtěl, abychom to udělali opravdu ve spolupráci s Českou televizí, s Ústavem pro soudobé dějiny a rád bych s ÚSTRem. Jakmile budeme znát datum, sdělíme vám jej – doufám, že přes naše webové stránky, a doufám, že třeba i na nějakém mail-listu, jestli nějaký mail-list vznikne z naší dnešní pre-

zenční listiny, abychom měli nějaký živý, aktuální soubor adres.

Olga Sommerová: Ten už vzniká strašně dlouho a pořád není kompletní...

Martin Vadas: Velice uvítám vaše nápady, i každou zpětnou vazbu. Moji mailovou adresu asi znáte z webových stránek. Děkuji.

Olga Sommerová: Další bod zprávy: **FITES se podílí na třech festivalech, přehlídkách nebo soutěžích.** První je v květnu a je to festival *Novoměstský hrnec smíchu*, zaměřený na komedii, veselohru. FITES tu dává cenu za nejlepší scénář. Loni ji věnoval Alici Nellis za film *Perfect Days*.

Dále je to udělení dabingových cen, *Ceny Františka Filipovského*. FITES tam dává dvě ceny: za mimořádné dabingové zpracování získala cenu Mildred Pierceová, a dále uděluje cenu za mimořádnou dabingovou tvorbu. Ceny Františka Filipovského s sebou nesou samozřejmě i finanční zátěž. To je pořád dokola, že bojujeme s penězi, ale je to tak. Naším vyslancem výkonného výboru k Přelouči anebo vůbec k dabingové sekci je Alice Šnirychová. Chceš k tomu říct, co je nového?

Alice Šnirychová: V dabingové sekci se jedná o tom, že některým členům dabingové sekce se nelíbí názvy jednotlivých kategorií; takže jednáme zároveň se zřizovateli, kterými je město Přelouč, Herecká asociace a FITES. Musíme to doladit a na květnové schůzi doufám už konečně dojdeme k nějakému finálnímu řešení názvosloví, protože je to nepříjemná věc a opravdu zbytečná tahanice.

Nicméně každá složka má svoje ceny, takže ceny FITESu jsou tyto dvě, jak říkala Olga, a tím pádem FITES má právo říct, jak se ta cena nazývá. A totéž platí u ostatních cen, např. o Ceně herecké asociace. Podle mě je výsadním právem Herecké asociace ale Herecká asociace, aby si o svých cenách v pod-

statě rozhodovala sama, s tím, že kdybychom my ostatní složky měly k tomu zásadní výhrady, tak se můžeme vyjádřit.

Olga Sommerová: Prestižní přehlídkou nebo soutěží filmů dokumentárních, hraných a animovaných je pro FITES **Trilobit Beroun**, který – jak doufám – má každý rok stále lepší a lepší tvář. Mluvíme o večeru, na němž se předávají ceny. Předloni přibyla k ceně Trilobitu, k čestnému uznání Cena Václava Havla za přínos díla občanské společnosti a Cena Josefa Škvoreckého za adaptaci literárního díla. Dále ještě porota předávala také další ceny mimořádné. Letos, resp. loni byli členy poroty: Svačina, Just, Krincvajová, Bernard, Černý, Foll, Pilát. A každý rok – což už zavedl Martin Skyba –, se točí film nejenom o předávání cen, ale i o věcech kolem. Letos poprvé měl místo 25 minut 40 minut. Dělal ho Jaroslav Černý a vysílala ho Česká televize v únoru.. Chce někdo k Trilobitu něco říct?

Ivan Biel: Jenom to, že jsme měli jednu speciální cenu, kterou jsi nezmínila, a to je Zlatý citron, což je důležité. To byla největší cena tomu největšímu našemu – jak bych to nazval... (*Z pléna: škodná.*)

Olga Sommerová: Nejen kinematografie, ale celému našemu státu, naší zemi za posledních 23 let! Porota udělila Zlatý citron. A skutečně to byl citron! Tu cenu nechala vyrobit a pozlatit Jana Tomsová.

Jana Tomsová: Já jsem ho vyrobila, ne nechala vyrobit!

Olga Sommerová: Ty jsi ho sama vyrobila. A sama jsi ho odnesla na Hrad?

Jana Tomsová: Ne, ne, nedonesla jsem na Hrad. Na základě rozhodnutí poroty tak rozhodla, jsem ho vyrobila, ale na Hrad ho donesl posel. Ale jestli ho dostal pan prezident, o tom asi nejsou zprávy.

Olga Sommerová: My jsme poslali dopis na Hrad před udílením cen v Berouně. Jaklovi jsme poslali dopis, že máme pro pana – nechci říct prezidenta, protože nikdy mým prezidentem nebyl – že máme pro pana Klause cenu a jestli by si ji mohl tehdy a tehdy vyvezdout. On se neozval, že?

Olga Sommerová: Teď bych vám ještě ráda řekla, co FITES konkrétně udělal za ten rok, co jsme se neviděli, čili

– naše **celoroční aktivity**. Nechtěla bych číst všechno, co vidíte na plátně napsáno. Jenom bych k tomu něco řekla. V lednu posíláme vždycky návrhy kandidátů na doplnění rady Fondu kinematografie. Vidíte tam jména, která jsme poslali. Potom byl ještě spor, který řešil FITES: jak se ty návrhy dostanou dál, jak se dostanou konkrétně na ministerstvo kultury, a co s nimi dělá paní ministryně.

Pak je tady dopis, který jsme poslali společně s ARASem, se kterým spolupracujeme na spoustě aktivit – a je to velmi dobře, protože když jsme dva, tak máme větší sílu. Tímto dopisem jsme žádali odvolání člena Rady Českého rozhlasu Zelenky kvůli střetu zájmů.

Dále jsme poslali ministryni kultury dopis – opět FITES a ARAS – a dali jsme to na vědomí předsedům politických stran a parlamentu, že protestujeme proti nominaci paní Denčevové, dlouholeté spolumajitelky firmy lobbisty Jaroslava Berky. Paní Denčevová se potom do rady fondu nedostala.

Dále jsme spolu s odborovým svazem MEDIA protestovali proti ignorování některých úctyhodných kandidátů. Navrhovali jsme tam třeba evangelického kněze, charistu Miloše Rejchrtu.

Potom jsme napsali dopis generálními řediteli ČT. To byla kauza, která se týkala manželů Rychlíkových a jejich pořadu *Případ pro ombudsmana*. Psali jsme sedmistránkových

dopis se všemi možnými důkazy. Co se stalo? Oni měli pořad Případ pro ombudsmana a najednou jim ho brněnská dramaturgie vzala bez jakéhokoliv varování či dohody a nahradila ho jiným pořadem s jiným režisérem. V podstatě je to obšlehnuté z toho původního, jmenoval se Ochránce práv nebo tak. To byla velká kauza, kdy jsme si dopisovali s radou, a Rada České televize nám odpověděla nicneříkajícím dopisem. My jsme napsali znovu, ARAS znovu žádal, znovu připomínal, že chceme odpověď. A zase nám poslali – konkrétně Milan Uhde – další nic neříkající dopis, že nemají důkazy, přitom my jsme tam měli sedm stránek důkazů! Chtěli jsme pokračovat dál, ale potom to Břěta Rychlík asi trochu vzdal, protože přece jenom máme všichni hodně práce a jdeme dál. Takže na spravedlnost nedojde často i z toho důvodu, že jsme unavení, nebo že nemáme sílu. Ale byla to taková velká kauza, na které bylo vidět, jak se s televizní radou velmi těžko komunikuje, jak dlouho odpovídá na naše dopisy, jak je s nimi nemožné se sejít atd.

Pak je tady další dopis generálnímu řediteli ČT, vyjadřující nesouhlas s grafickými vstupy do finálních filmových děl. Nevím, jestli jsme dostali nějakou odpověď.

Martin Vadas: Pokud si vzpomínám, publikovali jsme článek v Synchronu, který se tomu věnoval, a myslím, že také televize zasllechla zřejmě naši valnou hromadu a příspěvek pana kameramana Šimůnka, který byl velice razantní, a my to podpořili i našim usnesením FITESu. Takže vlastně než nám stačili odpovědět, tak s tím už cosi udělali. Ale pan kameraman Šimůnek k tomu dneska bude mít ještě další vstup. Myslím si, že televize se trošku polepšila, ale není to ještě úplně stoprocentní.

Jaroslav Černý: Pan ředitel ČT na toto téma mluvil a řekl, že jsou vlastně hodní a krotcí proti tomu, co si dovolují jiné stanice, a že to tam být musí, že se to teď takhle dělá. Čili s ním vůbec nehnulo, že se něco říká, že se píše, protestuje atd. Prostě pan ředitel jde s dobou.

Martin Vadas: Bylo to tak, že jsem to prezentovali i osobně na setkání s vedením televize, kde byli i zástupci spolupůsobilých organizací. My jsme to tam přednesli a pan ředitel nám odpověděl, že si myslí, že vlastně Česká televize je v tomto směru ještě slušná. To znamená, že do koncipovaných dramatických děl světových velkých režisérů atd. si klidně může vlepit nějaké svoje programové upozornění, co se bude vysílat příště nebo něco podobného. Důležité ale je, že televize sama od toho upustila. Také jsem byl upozorněn panem kameramanem Šimůnkem, že se už tyhle grafické vstupy nevyskytují. Ale teď zas televize slaví 60 let tím, že nám lepí zase tyhle nálepky do kvalitních děl. Prostě tam najednou blikne ta šedesátka. Prostě neúčta v České televizi ke koncipovaným dílům, ať už velkým dokumentům nebo velkým dramatickým tvarům, trvá a zřejmě pro to nemají vůbec žádný cit.

Olga Sommerová: Dokonce nám řekli, že můžeme být rádi, že se příště na náš film v televizi upozorní předem. (*Se smíchem.*) Ale my nejsme rádi, my to nemáme rádi. Schůzka, o které se teď tady mluvilo, s managementem České televize, se uskutečnila v květnu 2012 a tehdy nám tam vlastně ukázali svůj nový systém, kterému dlouho nikdo nerozuměl: přijímání námětů, vývoj, programová rada, výroba atd. Tam jsme se také dohodli, že se sejdeme samostatně s managementem, což jsme dodneška neudělali. Já bych byla docela ráda, kdybyste měli nějaké

nápady, co bychom měli požadovat také na České televizi, resp. na managementu.

Ivan Biel: Na té schůzi to znělo všechno od pana Dvořáka a ostatních velice logicky. Ale kdokoliv spolupracuje s Českou televizí – a platí to i pro zaměstnance České televize – je nyní z toho úplně zmaten. A ten systém funguje úplně jinak, než nám bylo prezentováno. Většina původních tzv. kreativních producentů už tam není. (*Údiv, nesouhlas.*) Už tam nejsou, jsou změnění a je to opravdu úplně jiné. A navíc je tam obrovský zmatek!

Olga Sommerová: Pokračujeme v bilanci našich aktivit. V květnu podepsal FITES jako jedno ze 40 občanských sdružení výzvu Vraťte nám stát. To vzniklo jako iniciativa s názvem Ukradli jste nám stát, vraťte ho! FITES to podepsal jako jeden ze čtyřiceti. Byl tam požadavek na zřízení občanské parlamentní komise pro vyšetřování napojení organizovaného zločinu na veřejnou správu a justici. To znamená i požadavek přístupu k materiálům BIS, protože ty materiály se posílají prezidentovi, vládě apod. a oni s nimi samozřejmě nepracují. Tato kauza se táhne už skoro rok. Konaly se schůzky s předsedy parlamentních stran atd. Nejdřív jako že ano, pak zase že ne. Schwarzenberg také říkal, že to nelze. A přitom jde jenom o to, že se v jednacím řádu Poslanecké sněmovny změní jedna věta. To úsilí neustále pokračuje, ale je to proti těžkému soupeři.

Dále bylo na našem programu prohlášení k organizaci Ekofilmu. Loňský Ekofilm byl najednou autoritativním rozhodnutím ministerstva životního prostředí převelen z Českého Krumlova do Ostravy a stalo se to za podivných okolností. Tehdy jsem byla oslovena Ostravou, abych se stala prezidentkou tohoto festivalu. Já jsem šla nejdřív za ministrem Chalupou. A napsali jsme petici, že

s tím nesouhlasíme, protože byla vybrána firma, která v prvním kole byla úplně poslední. To znamená, že tam se nějakým způsobem čachrovalo, aby se to dostalo do Ostravy. Bojkotovali to někteří režiséři, neposílali tam film. A petici podepsala spousta lidí, asi sto. Někteří členové FITESu, jeho výkonného výboru, to také podepisovali. Bohužel Ostrava dostala festival na tři roky a výsledek byl velmi žalostný. Já dostala zprávu, jak to tam vypadalo. Ta nová organizace neměla vůbec čas na přípravu, museli to připravit během dvou měsíců, přitom se ten festival připravuje rok. Uvidíme, jak to bude dál, protože se budeme snažit o to, abychom to nějak zase dostali zpátky.

Další naší aktivitou byly Ceny ministra kultury v oblasti audiovizí: z návrhů FITESu vzšla cena pro Ladislava Helgeho a Jana Špátu in memoriam.

Pak jsme napsali na prezidentský úřad, že bychom byli rádi, kdyby byl oceněn Vladimír Opěla státním vyznamenáním. Napsali jsme o něm krásný životopis a vyjmenovali všechny jeho zásluhy. Samozřejmě oceněn nebyl...

Dál tady máme iniciativu FITESu, Herecké asociace a DILIA, INTERGRAMu: obracejí se na Asociaci televizních organizací ve věci autorství. Týká se to osobnostních práv umělců – jde o to, že jména nejsou na obrazovce uváděna, případně titulky jdou tak rychle, že je nelze přečíst. Angažovala se v tom Alice a někteří další.

Alice Šnirychová: Tuhle záležitost rozjel v podstatě náš bývalý předseda dabingové sekce Petr Pospíchal, vypracoval krásný materiál na tohle téma, který jsme dopracovali a schůzka proběhla mezi DILIA, INTERGRAMem, Hereckou asociací a FITESem. Poslali jsme žádost nebo upozornění všem televi-

zním stanicím, i Asociaci televizních organizací jako takové. Do dnešního dne nám nikdo neopověděl.

Olga Sommerová: Pak jsme napsali prohlášení – opět FITES i ARAS – k prezidentskému vetu filmového zákona. Dostali to na vědomí všichni, kteří jsou tu uvedeni na tabuli. Odpověděl nám jen Milan Štěch jako předseda Senátu, že nás podporuje, že s námi souhlasí a doufá, že bude veto přehlasováno, což se posléze také stalo. Zákon o kinematografii také připomínkoval FITES. Jano, mohla bys o tom něco stručně říct?

Jana Tomsová: FITES byl součástí odborných sdružení a organizací, které zákon připomínkovaly tak, aby mohl přijít na světlo světa. Což se stalo, jak připomněla Olga, i přes veto prezidenta. Domnívám se, že hlavní událostí nového zákona pro členy FITESu je nové fungování Fondu kinematografie. Vzala jsem s sebou papír, který vydal Fond kinematografie, a ten vám teď pošlu, jenom abyste věděli, čeho se to týká. *(Dává zmíněný materiál kolovat.)* Zákon je hotový, dal mnoho práce. Pan Kallista, který byl u všech jednání i za APA i za FITES, by o tom mohl vyprávět. Bylo to přes 10 let práce, že?

Jaromír Kallista: Pracovalo se na tom od roku 1995. Pokud byste potom měli nějaké dotazy, můžu vám odpovědět.

Ivan Biel: Fond kinematografie má webovou stránku, kde ty informace jsou: www.fond-kinematografie.cz.

Olga Sommerová: Jdeme dál. Členové výkonného výboru podepsali dopis slovenskému prezidentu Gašparovičovi. Jistě se pamatujete na skandál, který se stal slovenské dokumentaristce Zuzaně Piussi s jejím filmem *Nemoc třetí moci*. Hrozilo jí vězení. Takže jsme ji v dopise podpořili, a především pak porota Trilobitu ji podpořila tím, že jí

udělila morální cenu FITESu za tvůrčí a občanskou odvahu.

Dále FITES zaslal Radě ČT výzvu, aby požádala o provedení finančního auditu České televize prostřednictvím EBU.

Poslali jsme také ministryni kultury, dopis – stejně tak ARAS a APA –, že navrhujeme Ivo Mathého jako ředitele Státního fondu kinematografie.

Dále jsme žádali Kancelář prezidenta, Ministerstvo spravedlnosti a Úřad vlády o objasnění ve smyslu zákona 106, jak probíhala amnestie. Nakonec všechny úřady odpověděly takovým prefabrikátem. Přišla také odpověď z Úřadu vlády, že do podatelny Úřadu vlády nepřišel žádný dokument z Kanceláře prezidenta, že to neprošlo prostě podatelnou. Což je další argument pro to, aby se tlačilo na Nečase, kde to tedy vlastně podepsal, jestli na záchodě nebo kde. To nikdo neví.

Dále – v únoru 2013 jsme napsali dopis, že nesouhlasíme s odvoláním redaktora Adama Drdy. To bylo v průběhu prezidentské kampaně, kdy Adam Drda napsal komentář a měl kvůli tomu problémy.

Martin Vadas: Já bych k tomu něco řekl. Stala se, že v Českém rozhlasu ten komentář po odvysílání cenzurovali, tj. stáhli ho z webových stránek rozhlasu. A já myslím, že v naší republice je cenzura zapovězena. Vedení ČRo potom k tomu udělalo rozklad, který podepsal pan Mgr. Pancíř, což je tam ředitel zpravodajství a publicistiky nebo něčeho takového, a rozhlasová rada k tomu zaujala takové stanovisko, že se vlastně postavila za řešení pana Pancíře. Z našeho hlediska tedy jakoby schválili tu cenzuru, proti čemuž jsme se ohradili, že s tím nesouhlasíme. Byla kolem toho docela velká aféra. Myslím, že to je velké téma i pro nás, abychom hájili svobodu projevu.

Olga Sommerová: Dále ještě tady máme zprávu – a to je vlastně zatím naše poslední akce –, že jsme společně, a to FITES, ARAS, Veřejnost proti korupci (za ni to podepsala Hana Marvanová) a studentská Inventura demokracie, poslali dopis generálnímu řediteli ČT. Vyzvali jsme ho, aby odvolal ředitele brněnského studia Karla Buriana. Víme o tom, co se stalo někdy po roce 2001, kdy byl odvolán z televize. Byly tam problémy, ale přesto ho Janeček znova ustavil ředitelem. Nedávno v publicistickém pořadu byl nařčen z kontaktu s tzv. Toflovým gangem. Takže jsme napsali panu řediteli dopis, že to škodí pověsti veřejnoprávního média. Odpověděl nám, že to bude řešit, až bude Burian trestně stíhán. Takže nula od nuly pojde. Nic. To je všechno k naší činnosti.

Dalším bodem je

PLNĚNÍ USNESENÍ VALNÉ HROMADY FITES konané dne 12. dubna 2012, zejména úkoly pod bodem „*valná hromada ukládá výkonnému výboru*“: Bilance:

Vypracovat a schválit jednací řád – splnili jsme.

Vymezit činnosti jednotlivých členů výkonného výboru – také jsme udělali. Za výkonný výbor to zpracovával Mirek Sanytrák, zároveň definoval činnost manažerky FITESu a redakční rady Synchronu.

Provéřit platnost a aktuálnost stanov – tento bod bude na programu za chvíli, neboť tam budou změny, které budete schvalovat.

Vyřešit finanční pohledávky Martina Skyby – učinili jsme.

Pokračovat v komunikaci s politiky na finální verzi zákona o audiovizí – také jsme udělali. Dále: *Valná hromada doporučuje výkonnému výboru*:

Ustavit odborné komise – tyto komise jsme

neustavili, protože nemáme peníze, abychom měli nějakou právní nebo marketingovou aktivitu. Marketingovou se snaží dělat Mirek Sanytrák, shánět peníze atd. Ale nemáme na to.

Aktuálně zveřejňovat informace o činnosti – děláme to na webu.

Urychleně vyřešit otázku fyzického sídla FITESu – vyřešili jsme. V Nuslích byla totiž strašná zima. Když tam předtím byl Martin Skyba každý den, tak se tam topilo, ale když jsme tam přicházeli jednou za 14 dní na schůzi, museli jsme jít do hospody, protože se tam pro zimu nedalo vydržet, nevytopilo se to tam. Zdena sehnala místnost v Základní škole v Korunovačnících na Praze 7 na Letné. Myslím, že nájemné je tam slušné.

Zdena Čermáková: Nájem i s poplatky je 4 tisíce za měsíc.

Olga Sommerová: Jsme tam přestěhovaní se vším všudy a také jsme přijali novou účetní. Je to tak? (Ano.) Jakub dělal konkurz a nová účetní nás přišla na mnohem méně peněz. Je to tak? (Souhlas.)

Následuje ZPRÁVA KONTROLNÍ RADY.

Šárka Kosková: Potřebovala bych být Luborem Tokošem, toho jsem kdysi slyšela recitovat jízdní řád a to bylo drama! Ale bohužel nejsem Lubor Tokoš, takže to bude horší.

Jsem ráda, že mohu konstatovat, že zpráva o hospodaření FITESu za rok 2012 je veskrze pozitivní, protože FITES je – na rozdíl například od předminulého roku – v plusu. I když zisk samozřejmě není takový, aby nám dovolil spát na vavřínech. Takže pohotovost, pokud jde o zajišťování financí, trvá. Je to stále běh na dlouhou trať. V dnešní době rozhodně nejednodušká záležitost.

Jak vypadá hospodaření FITESu za rok 2012 konkrétně? Příjmy v tomto roce činily celkem 1 015 906 Kč. Výdaje celkem 974 235 Kč.

Hospodářský výsledek je tedy zisk ve výši 41 670 Kč. (Potlesk.)

Co všechno tvořilo příjmy, v jaké výši a nač byly použity? Byly to členské příspěvky ve výši 119 460 Kč – použito na provoz. Dále dotace Ministerstva kultury ČR ve výši 200 000 Kč – použito na Synchron a Trilobit. Sponzoring činil 43 150 Kč – použito na Trilobit a Synchron. Dál to byly smlouvy o tzv. spoluprádání, částka je 250 000 Kč. Vložné Přelouč Františka Filipovského – 36 000 Kč – použito na Přelouč. Na inzerci a propagaci jsme získali 361 115 Kč – použito na Synchron a webové stránky. Vratka poplatků za grantové žádosti ještě z roku 2011 představuje částku 3 157 Kč – rovněž použito na provoz. Odpis tzv. dohadných položek Trilobit, tj. přebytek z předpokládaného odhadu na realizaci Trilobita, to jsou 3 000 Kč – použito na provoz. Ostatní drobné příjmy, konkrétně úroky, činily 23 Kč – použito také na provoz. Celkem tedy příjmy, jak již bylo řečeno, představovaly částku 1 015 906 Kč. Výdaje. Ty jsou dvojího druhu. Jednak výdaje na tvůrčí projekty FITESu a pak výdaje na běžný provoz. Pokud jde o výdaje na tvůrčí projekty, spadá tam vydávání časopisu Synchron, což představuje například redakční činnost, tiskárnu, poštovné atd. Dále jsou to Čtvrtletníky, které vyžadovaly samozřejmě produkci, platbu pronájmu místa atd. Celkem oba tyto projekty stály 553 030 Kč. Dalšími tvůrčími projekty jsou soutěže a ceny, konkrétně Trilobit 254 487 Kč, Cena Františka Filipovského Přelouč 27 287 Kč a Novoměstský hrnc smíchů 590 Kč. V tom jsou zahrnuty i honoráře pro portu. Do tvůrčích projektů je započítána také valná hromada. Ne tedy ona sama, ale stenozápis z ní a částka činí 3 750 Kč.

Co tvořilo výdaje na běžný provoz? Spotřeba kancelářských potřeb: 1 763 Kč, energie, to

znamená elektřina, plyn: 7 400 Kč, malování, stěhování – jde ještě o Nuselské schody: 7 690 Kč, tzv. OON dohoda, tady dohoda o provedení práce na webovkách: 1 412 Kč, vedení účetnictví 38 000 Kč, nájemné za Nuselské schody ještě 33 175 Kč, poštovné 978 Kč, telefon včetně internetu 10 380 Kč, cestovné, tj. vlak Beroun, přemísťování věcí autem do nového sídla atd.: 2 568 Kč, ostatní služby – tady je započteno finanční vyrovnání s panem Martinem Skybou a služby nadace, tj. úklid domu, event. výměna žárovek na chodbách atp. v původním sídle FITESu: 15 979 Kč. Poplatky za běžný účet: 6 152 Kč, poplatky za rozhlas plus žádosti o grant: 4 743 Kč. Odpis nedobytné pohledávky TV Lira: 1 200 Kč. Náklady na občerstvení: 2 807 Kč. Náklady na dary: 835 Kč. Celkem tedy provozní výdaje činí 135 091 Kč. Rychle resumé: Příjmy v roce 2012: 1 015 906 Kč, výdaje: 974 235 Kč a zisk 41 670 Kč.

Olga Sommerová: Má někdo nějaký dotaz či připomínku ke zprávě kontrolní komise o hospodaření? (*Nikdo se nehlásí.*) Všichni se hlásí, dobře, tak můžeme jít dál.

NÁVRH ZMĚN STANOV

Museli jsme, udělat nějaké úpravy stanov, resp. zpracovali je Martin Vadas se Zdenou Čermákovou. Prosíme sledujte to. Martin vás změnami rychle provede a okomentuje. (*Příslušný text je vždy uveden na plátně, včetně úprav vyznačených příslušnou barvou.*)

Martin Vadas: Navrhujeme uvést náš název v prvním pádu: Tedy Český filmový a televizní svaz, Stanovy občanského sdružení. V bodě I. Český filmový a televizní svaz FITES (dále jen FITES) je občanské sdružení atd. Toto jsou formální změny, dále budou obsahové.

V bodě tři dosud máme, že budeme usilovat o zajištění optimálních materiálně-technických, ekonomických a organizačních podmínek profesionální audiovizuální tvorby. „Optimálních materiálně-technických, ekonomických a organizačních podmínek“ zůstává, vyměňujeme slovo „chrání“ za „hájí“, to je ve čtvrtém bodě.

Pak v bodě devět: „Uplatňuje právo na svou účast při“ – škrtneme a měníme na „Spolupracuje na“ řešení konkrétních organizačních atd.

V další větě „Je-li to účelné, postupuje v součinnosti s uměleckou obcí a profesními sdruženími.“ Jsou to drobné formulační změny, které odpovídají současné praxi.

Bod 10. „Vyhledává a navazuje spolupráci“ měníme na „Spolupracuje“ s ostatními partnerskými organizacemi „v oblasti audiovize“. „i zahraničními“ škrtneme. Může to být bez toho „zahraniční“ a přitom můžeme i se zahraničními spolupracovat.

Další bod: „Podporuje spolupráci nezávislých tvůrců a producentů s televizí veřejné služby. Zasaduje se o uplatňování a dodržování jasných pravidel při zadávání veřejných zakázek a koprodukcí v audiovizuální oblasti.“ Je to v podstatě postižení toho, co chystáme ve spolupráci s ARASem pro jednání s Českou televizí a s dalšími organizacemi.

Bod Členství - tady „dlouholetou“ nahrazujeme „víceletou“.

Členství zaniká vzdáním se členství, „nezaplacením“ místo „neplacením“. Tedy nezaplacením členských příspěvků. Potřebovali bychom do placení členských příspěvků vnést řád, tak jako je to u všech spolků v celé republice.

„Člen má právo všestranně se zúčastnit na činnosti FITESu i na všech akcích pořá-

daných výkonným výborem a dle jeho dispozic.“

Bod 5 – místo „v rámci“ navazujeme: „dle“ svých možností i podporuje.

Další bod 1 – sezvání členů na valnou hromadu. Svolává ji výkonný výbor obesláním všech členů pozvánkou obsahující navrhovaný program valné hromady, „nebo jinou vhodnou formou“, nejpozději 14 dní před jejím konáním, a to nejméně jednou ročně. Valná hromada musí být rovněž svolána „neprodleně“. Už jsem tady dnes jednou apeloval na nutnost, abychom udržovali kontakty. To znamená, že znovu prosím o e-mailové kontakty, abychom mohli i mail-listem svolávat, protože posílat poštovní pozvánku je pro nás poměrně drahá záležitost. Takže komunikačními kanály jsou naše facebookové stránky, naše webové stránky a Synchron. Byli bychom rádi, kdybychom mohli přejít hlavně na mailové kontakty.

Jednání valné hromady se řídí stanovami, „programem“ a jednáním řadem, které si sama schválí. „Valná hromada si volí své pracovní orgány – řídicího, zapisovatele, mandátovou a návrhovou komisi a dle potřeby i volební komisi.“ Je to otázka, která vychází z předchozích ustanovení. Valná hromada je vrcholným orgánem našeho sdružení, to znamená, že ona si své orgány musí sama ustanovit.

Další bod: „Projednává a schvaluje zprávy výkonného výboru o činnosti a „zprávy kontrolní rady“ o hospodářských výsledcích. Stanoví vyšší členských příspěvků“ atd. To všechno zůstává.

Dále výkonný výbor – tam zůstalo z minulosti, kdy to všem bylo jasné, ale dnes se ukázalo, že už je tady nová generace, které to úplně jasné nebylo, o co jde. V podstatě jde o to, že FITES po roce 1990 vztáhl na svoje

orgány povinnost z lustračního zákona a platí předložení osvědčení a čestného prohlášení, tak, jak to vyžaduje zákon, na který je dole odkázáno.

Dále bod tři. „Jménem FITESu jedná předseda (předsedkyně) výkonného výboru nebo dva místopředsedové současně, případně osoba k danému jednání výkonným výborem pověřená.“ To je celkem jasné. Předchozí formulace byla z dob, kdy vedení FITESu pracovalo trošku improvizovaně. Teď to nahrazujeme funkčním uspořádáním.

Bod 5 – „Na přechodné období do příští valné hromady může výkonný výbor kooptovat nejvýše tři náhradní členy.“ Vycházíme z praxe, kdy se stalo, jsme také ve vyšších věkových kategoriích a může se nám cokoliv přihodit a nechtěli bychom tím ohrozit fungování těch orgánů, takže jestli s tím budete souhlasit, tak bychom mohli, kdyby někdo odešel z jakýchkoliv důvodů, kooptací zajistit funkčnost toho orgánu.

Bod 6 – „Výkonný výbor určuje a uveřejňuje korespondenční adresu FITESu na veřejně přístupném webu.“ Tady bych měl připomenout, že korespondenční *adresa FITESu je Praha 7, Korunovační 164/8*. O změně sídla bychom měli také hlasovat tady na valné hromadě, a pak to dáme do usnesení.

„Kontrolní rada kontroluje dodržování stanov a plnění usnesení orgánů FITESu.“ To je jasné.

Zvolený člen rady – tam je to stejné. Ono to tam bylo, ale bez formulace „s předložením osvědčení“ atd.

Bod 6 – „Na přechodné období do příští valné hromady může kontrolní rada se souhlasem výkonného výboru kooptovat nejvýše dva náhradní členy.“ Stalo se nám v minulém období, že se nám nepodařilo na valné hromadě zvolit třetího člena a rádi bychom to

vyřešili tak, aby kontrolní rada byla za každých okolností funkční. I v tom mezidobí.

Tím pádem vypadá čtvrté ustavení – „Společná ustanovení pro jednání orgánů“: „Pokud některý ze zvolených členů výkonného výboru či kontrolní rady odstoupí, nastupuje na volné místo náhradník s největším počtem hlasů.“ To v podstatě není nutné. Nahrazujeme to tím předchozím ustanovením, jak jsem vám četl.

Pak máme organizační složky, bod 2 – V rámci FITESu „dle rozhodnutí výkonného výboru mohou pracovat“ oborové sekce. Jejich činnost řídí výbory, které si samy zvolí“, atd. To je naším vysněným ideálem a rádi bychom pro to měli prostor ve stanovách.

A nakonec – „Změna stanov schválena valnou hromadou dnešního dne a Zapsáno na ministerstvo...“ Až bude zapsáno, tak bude, pokud to valná hromada schválí.

Prosím vás o připomínky k návrhům, abychom to mohli schvalovat.

Jan Bernard: Nebylo by možné už vyhodit to lustrační osvědčení? Už je to poměrně dlouho a zdá se mi, že by stačil výpis z trestního rejstříku.

Martin Vadas: Můžeme to vzít jako protinávrh proti návrhu, který jsme předložili my, který byl takovou tradicí v podstatě FITESu, ale možná bychom to mohli doplnit o trestní rejstřík. Ale zase to stojí peníze. Já nevím, jestli to je úplně ideální.

Olga Sommerová: To stojí 50 korun.

Martin Vadas: Nejlepší je, když budeme volit jenom ty, které známe. *(Pobavení.)*

Zdena Šmídová: upozorňuji na chybu – „neprodlené“ má být jedno „n“. A ještě typograficky – za čísly by měl být odklep.

Martin Vadas: Ano, graficky to ještě upravíme.

Olga Sommerová: Připomínka k pasáži „Orgány FITESu – Valná hromada si volí své pracovní orgány – řídicího, zapisovatele, mandátovou atd., volební komisi. Myslím, že valná hromada si nemůže volit řídicího, protože členové přijdou na valnou hromadu a nevědí, kdo je připraven schůzi řídit. Nevím, proč by ho měla valná hromada volit. Tady je prostě výkonný výbor a ten se mezi sebou dohodne, kdo bude schůzi řídit. Prosila bych tohle dát pryč. A také mi přijde, že tam je zbytečné to „zapisovatele“, koho míníme zapisovatelem?

Martin Vadas: To záleží na tom, koho navrhněš a koho valná hromada schválí. Jde tu o samosprávnost valné hromady jako nejvyššího orgánu – výkonný výbor není nejvyšším orgánem FITESu, tím je valná hromada. To je v zákoně.

Olga Sommerová: Ale já s tím nesouhlasím, protože valná hromada, jak už jsem řekla, nemůže vědět, kdo je připraven schůzi řídit. Čili máme tady dva názory. Já jsem pro to, aby se řídicí dal pryč, zapisovatel je také absurdní, protože ten už musí být připraven, ale je tu návrh Martina Vadase, že valná hromada volí řídicího, a můj návrh, aby se řídicí škrtl. Nechávám hlasovat. Kdo je pro můj návrh, aby se řídicí škrtl.

Olga Sommerová: Podle množství zvednutých rukou vidím, že chcete volit řídicího.

Jan Bernard: Já myslím, že by se nic nestalo, kdyby řídicího schvalovala valná hromada. Ať ho výkonný výbor navrhně a valná hromada schválí.

Martin Vadas: Schválí nebo volí, to je to samé. Prostě musí zvednout ruku pro toho, kdo to bude řídit.

Ivan Biel: Mně to připadá složité. Tím neporušíme žádný zákon, jestliže výkonný výbor

někoho navrhne a valná hromada to schválí. A to by mělo myslím stačit. Ne? (*Souhlas.*) Tak bychom to mohli dát do usnesení.

Jakub Bouček: Proč to tam nenapsat systémově: valnou hromadu řídí předseda, případně předsedkyně FITESu. Není-li zvolen, příp. zvolena, valná hromada rozhoduje o tom, kdo ji bude řídit. To mi případně poměrně logicky a zvykově to odpovídá většině organizací.

Jan Svoboda: To tak zcela není!

Martin Vadas: Myslím, že naopak ve většině organizací je princip, který vyplývá ze všech stanov, že vrcholným orgánem je valná hromada. Výkonný výbor samozřejmě musí připravit valnou hromadu, musí dát svoje návrhy, ale klidně se může zvednout tady Jan Bernard a říct, já chci, aby valnou hromadu řídil někdo jiný, a bude ji řídit ten, koho odhlasuje valná hromada. Valná hromada je složena ze suverénních členů, kteří hlasováním rozhodují. A to je princip, že valná hromada je vrcholným orgánem!

Jaromír Kallista: Logiku má návrh Ivana Biela, protože výkonný výbor připravuje schůzi. Výkonný výbor by se měl domluvit, kdo schůzi povede. Nechť potom valná hromada schválí či neschválí rozhodnutí výkonného výboru. Jinak to nemá smysl, protože kdo může řídit něco, co se dlouhodobě ve výkonném výboru připravuje, pracuje se na tom atd. atd.? Pak by to byla skutečně anarchie.

Olga Sommerová: Navrhuji místo slova „volí“ „schvaluje své pracovní orgány“.

Jaromír Kallista: Dejme hlasovat o návrhu pana Biela.

Martin Vadas: Ivane, můžeš ho ještě přednést jednou, prosím?

Ivan Biel: Výkonný výbor navrhne řídicího schůze, kterého schválí valná hromada.

Jan Svoboda: Tento protinávrh je v zásadě naprosto v souladu s návrhem, který je předložen pod bodem 2, protože je možné z pléna event. navrhnout teoreticky i řídicího schůze. Jen připomínám, že ve všech organizacích, na jejich sjezdech nebo konferencích se volí na začátku pracovní předsednictvo. Návrh pracovního předsednictva předkládá výbor, ale ten návrh je samozřejmě otevřený ještě k dalším možným návrhům. Takže výbor může navrhnout a valná hromada, kdokoliv může navrhnout doplnění. Je to podobné jako v komisích.

Zdena Čermáková: Neměl by výkonný výbor přijít tak připraven, že by se shodl na tom, kdo tu schůzi povede? Co se stane, když to neodsouhlasí a navrhne někoho jiného? Nastane absurdní situace, že valnou hromadu povede někdo, kdo o tom vůbec nic neví!

Jan Bernard: Jak to? Bude přece mít připraveny podklady od výboru!

Zdena Čermáková: Tak by tam mělo být napsáno, že valnou hromadu povede někdo z výkonného výboru.

Martin Vadas: Já si myslím, že tato diskuse je neproduktivní. My přece máme vrcholný orgán, valnou hromadu. Respektujme to a tak jako valná hromada volí mandátovou či jinou komisi, proč by nemohla zvolit nějakého řídicího schůze. Vždyť tady jen odříká to, co je připravené a připravit to má výkonný výbor. Za situace, kdyby se náhodou výkonný výbor neshodl na tom, koho navrhne, pak valná hromada musí proběhnout tak jako tak, protože je to naše povinnost jednou za rok se sejít a valnou hromadu jako vrcholný orgán nechat proběhnout.

Olga Sommerová: Nebudeme ztrácet čas. Byl tady návrh Ivana Biela, že řídicího schůze si zvolí výkonný výbor a hromada ho schválí, nebo neschválí. Přepíšeme to tam a jdeme dál.

Martin Vadas: Musíme o tom hlasovat.

Olga Sommerová: Pojdme hlasovat to návrhu Ivana Biela. Hlasujeme o tom, že valná hromada schvaluje řídicího jednání.

Ivan Biel: Já to zopakuji. Výkonný výbor navrhuje řídicího valné hromady a valná hromada ho schvaluje.

(*Probíhá hlasování.*) Dvacet pro. Kdo je proti? (Pět.) Kdo se zdržel? Tři. Jdeme dál.

Olga Sommerová: Kdo má další návrhy, které se týkají změny stanov? Já trochu nerozumím tomu, že „Výkonný výbor – může na přechodné období kooptovat nejvýše tři náhradní členy. Proč tři náhradní členy? To jako tři umřou nebo tři odejdou? Takhle se to myslí? (Ano.) Čili to nebudou lidé, které schválí valná hromada. A co se stane, když někdo umře, třeba já, nebo odejdu a my nebudeme mít nikoho pod čarou? Co uděláme? Já myslím, že nás je 11. Bylo nás 9, takže když dva umřou a bude nás zase 9, tak to by šlo, ne? Ono se nic nestane do příští valné hromady. Nemáme žádné náhradní členy, čili pak bychom museli oslovit Jardu nebo Pepu bez valné hromady. Kdo má nějaké další ještě připomínky?

Jaromír Kallista: Měli bychom mít jednoduchý volební řád, který by se měl připravit a schválit. Myslím si, že by se většině této diskuse potom zamezilo. Funguje to normálně tak, že při volbě máte víc kandidátů, než míst ve výkonném výboru, a někdo tak zůstane pod čarou. Čili ti tři náhradníci by měli být první, kdo se dostane nad čáru, kteří by v případě odchodu někoho z výkonného výboru z jakýchkoliv důvodů potom postoupili. Kdyby jich bylo víc než tři, tak pak samozřejmě je otázka, jestli by byl výkonný výbor ještě věrohodný.

Martin Vadas: Proto je tam to omezení na tři, kteří nepřevýší většinu, ale zajistí nějaké

funkce, kdyby ty funkce byly ohroženy. Princip je, aby ten orgán mohl pracovat. Nic jiného tam není a není to žádný puč nebo něco podobného nebo demagogie. Takže jde jenom o to, aby ten orgán mohl pracovat.

Zdena Šmídová: Já chtěla jen podotknout, paní Olgo, všichni vás milují, ale opravdu musím říct, že poslední valná hromada byla – kdyby to někdo napadl – poněkud zmatečnší; vy jste to chtěla omladit a tak tam byla dovolba, několik mladých hochů bylo dovoleno. Všichni jsme mlčeli, chápali jsme, proč se tak stalo, ale kdyby tam byl nějaký formalista, mohl to napadnout.

Olga Sommerová: Aspoň ať je nějaká sranda. Já miluji mladé hochy! Ten mladý hoch má být tady Jakub Bouček?

Zdena Šmídová: Ne, byli myslím dva.

Jakub Bouček: Mně je pětatřicet... (*Smích.*) Dneska se tedy mladě necítím.

Olga Sommerová: Má ještě někdo další připomínku? Prosím, budeme hlasovat. Kdo je pro změnu stanov, jak jste si ji tady teď přečetli? Dvacet tři. Kdo je proti? Dva. A kdo se zdržel hlasování? Tři. Dobře.

Změna stanov schválena.

Další bod: NÁVRHY DALŠÍHO SMĚŘOVÁNÍ ČINNOSTI FITESu

Tady bude prostor pro vaše návrhy, co byste chtěli, kam bychom měli směřovat svoji energii. Předkládám vizi výkonného výboru:

– Komunikace s Českou televizí o podmínkách tvorby a smyslu veřejnoprávní televize. To je myslím velmi důležité a považovala bych to za naši základní činnost.

– Spolupráce s ARASem. Jana Tomsová navrhuje i spolupráci s APOU, ale my jsme se s APOU sešli jen jednou. Především spolupracujeme s ARASem, protože to je velmi obdobný profesní svaz jako náš a shodneme se v mnoha věcech, a jak už jsem říkala, ve dvou je síla.

(Z pléna Jana Tomsová: Já myslím, že některé naše věci se s APA shodují a některé ne.)

– Dál budeme pokračovat ve změně volby rad veřejnoprávních médií. To je naše velmi základní téma.

Takže tyto body jsme navrhli my. A teď ještě byste vy mohli říct nějaký podnět. nebo nápad.

Ivan Biel: Já mám jeden podnět: Musíme nějakým způsobem omladit FITES. To by myslím mělo být zásadní. A nejenom o nové „hochy pro Olgu“, ale i o mladé dámy pro mě a pro ostatní pány.

Olga Sommerová: On bude chodit před školu někde a tam lovit nějaké maturantky! *(Pobavení.)*

Ivan Biel: To je nápad! A teď vážně. Myslím si, že výkonný výbor by měl jednat o tom, že by se měl omladit FITES vůbec.

Olga Sommerová: My jsme o tom mluvili mnohokrát. A jak to udělat?

Ivan Biel: O tom nemůžeme mluvit teď a tady, to je otázka na několik čtvrtletníků, ale od toho je výkonný výbor. Ten by měl připravit nějakou politiku. A mělo by se to potom přednést valné hromadě.

Jan Bernard: A když se to nepodaří, tak do dvou let by se měl FITES rozpustit.

Ivan Biel: Ano, souhlasím.

Miroslav Sanytrák: Rád bych něco řekl k personální otázce. V ČR funguje mnoho organizací a všechny mají tu samou šlakovitou situaci. Řeší, jak do svých organizací přitáhnout nové lidi. A je jedno, jestli mladé, nebo staré. Víte sami dobře, že kdo je star 80 let, tak může fungovat lépe jako mnohý mladý culík, který neumí nic. Ale otázkou je, co mu dát, aby v té organizaci vůbec pracoval. A řeší to nejenom FITES, řeší to zahrádkáři, včelaři a já nevím, kdo všechno. Myslivci

teď, chudáci, mají čím střílet, ale nemají, kdo by střílel, a řeší to, co my tady, protože nedokážou přitáhnout mladé lidi do své organizace. A dneska když půjdete po budově FAMU, tak vám každý řekne: a co já za to dostanu, čím si mě zasloužíte, abych já vám platil členské příspěvky, co všechno pro mě uděláte? Jestli znáte stanovy FITESu, tak vidíte, co FITES je, co zabezpečuje, jak bojuje atd. A myslíte si, že někomu z kluků a holek tady na té akademii nebo na jiné, na DAMU atd. na něčem takovém vůbec záleží? Chápou vůbec, že by měli za něco bojovat? Já se obávám, že ne.

Takže tady jsou sice krásné hlasy, že by se mohl do dvou let FITES rozpustit, když výkonný výbor nedokáže vymyslet něco, čím přitáhnout lidi. Vymyslete to vy! Poradte nám! Řekněte, co má výkonný výbor udělat. Máme rozdávat tisícikoruny, když je sami nemáme, jako to dělal Zeman a všichni ostatní, aby nalákal lidi do volebních místností?! Ani ti myslivci to nevědí! Takže diskuse není jen o tom, jak omladit FITES, ale jak do FITESu vůbec lidi dostat. My dneska řešíme otázku financí, abychom udělali lepší webové stránky, abychom zabezpečili vůbec náš život. Vezměte si, kolik je tady lidí – režisérů, filmařů atd., kteří by měli být ve FITESu. A nejsou ani tady, ani v naší organizaci. Já vám dám jeden příklad. Dělal jsem kdysi dávno pro Unii fyzioterapeutů ČR. V té době – před 10 lety – bylo v Unii fyzioterapeutů čtyři tisíce lidí, dneska jich je asi 18. Přitom v ČR je fyzioterapeutů snad deset tisíc. A nejsou schopni se sdružit! I když tam jde o velké prachy, fyzioterapie – to je velký tunel ve zdravotnictví. A my ty peníze navíc ani nemáme a máme omladit FITES. Fajn, dobře. Já bych docela rád o tom diskutoval. Jak říkal

pan místopředseda Biel o Čtvrtletnících atd., já bych rád na ty Čtvrtletníky dostal mladé lidi, ať řeknou, proč do FITESu nejdou!

Zdena Šmídová: Oni to už říkali. Říkali, že chtějí, aby jim FITES obstarával práci.

Ivan Biel: Možná na to trochu odpovím. Mám nějaké zkušenosti z Velké Británie, kde jak Directors Guild, tak BAFTA i další organizace, odbory měly podobné problémy. Odbory a Directors Guild to vyřešily tím, že vymyslely, jak by přitáhly mladé lidi k sobě. A v Directors Guild jsou teď všichni režiséři, ne jako třeba ARAS nebo FITES, kde je jenom malé procento; v Británii jsou tam všichni. Proč? Protože Directors Guild si dokázal vytvořit spolupráci s různými televizními organizacemi. Čili ti lidé ví, že když přijdou na Directors Guild, tak nejen že dostanou přednostní nabídky na práci, ale Directors Guild jim například zařídí správné podmínky pro práci. To je jedna z věcí, jak my bychom mohli jít dopředu. Už jsme to na výkonném výboru už probírali.

Další věc je – a kdysi to už navrhla paní Fričová v České televizi a možná i pan Dvořák –, že veškeré nabídky na práci a na programy v ČT budou na webu a budou poskytnuty profesním organizacím – ARASu, FITESu a dalším. Jakmile by to tak bylo, tak kam studenti budou muset jít? Samozřejmě se budou dívat na náš web nebo na Synchron. A potom bude pro ně atraktivní, aby byli částí procesu ve FITESu nebo ARASu nebo v ostatních profesních organizacích, protože práce je pro ně to první. A také vzdělání, různé kurzy. Všechny profesní organizace venku organizují profesní kurzy. My na to samozřejmě nemáme peníze ani podmínky. Ale nemusíme to dělat najednou, nýbrž postupně. Víím, že ARAS třeba dělal i do budoucna připravuje několik konferencí. Jejich poslední konfe-

rence byla výborná a měla velkou návštěvnost. A takové věci určitě přitáhnou lidi. Bude to ovšem postupně, ne najednou.

Miroslav Sanytrák: Já s tím naprosto souhlasím, jsou to určité postupné kroky, které se musí dělat jeden za druhým. A často samozřejmě to, co funguje v cizině, tak díky mentalitě českého národa u nás nefunguje. Ale jistě máte pravdu – a máme to i ve stanovách, jestli se nepletu – že FITES zajišťuje ty a ty aktivity, blízké těm, o nichž mluvíte.

Martin Pátek: My jsme sem přišli – tj. Alena Derzsiová a já –, abychom vás za ARAS pozvali na konferenci 30. května. Už jsme ji anoncovali v Synchronu. Mimochodem, díky za to. Bylo to fakt výborné i po grafické stránce, akorát tam ta zpráva byla velice obecná, nebyl tam program, protože ten ještě pilujeme, a chceme se kvůli tomu sejt i s vaším výkonným výborem a dopilovat to a předvést vám program.

V první části konference, která začne ve 14 hodin, budou informační panely pro mladé, ale i pro kohokoliv dalšího. Bude tam řeč o možnostech financování audiovizuálních děl, o nejnovějším stavu Fondu kinematografie atd., až po informace o profesních sdruženích v zahraničí. Budeme žádat Ivana Biela, aby k tomu něco řekl, a všechny, kteří mají zahraniční zkušenosti. Ale nejdůležitější panel pro nás, pro ARAS bude na téma, jakou podobu by měla mít naše i vaše profesní organizace. A to je otázka vznesená na filmaře. Tento dotaz chceme spustit na Facebooku a sociálních sítích a chceme být připraveni na tento večer už předem. Jde o to, abychom si udělali průzkum hlavně u nečlenů, ale i u členů. Členem naší organizace může být každý, kdo má dva garantované přímlyce. Dneska už si nehrájeme na to, že člověk musí mít vzdělání. Víte, že problém

je, jak se Martin Vadas zmiňoval, o profesionalitě. Víím, naco asi narážel – že v České televizi pracuje kdekdo, dokonce i kreativní producenti, kteří nesplňovali podmínky profesionality. Jeden bývalý kreativní producent byl asistent kamery atd., přesto byl ve funkci kreativního producenta. Už tedy není. Čili všechny tyto věci tam budeme probírat. Abych to zkrátil, program dostanete včas a můžeme ho pak rozeslat svým členům mailem.

Další nejtěžší otázka. Ta konference má provokativní název *Konec scenáristů a režisérů v Čechách?*, což má být trochu magnet i pro novináře. Proč se takhle dramaticky ptáme? Samozřejmě jsou mezi námi kolegové, kteří tyto problémy absolutně nemají, ale těch je takové minimum, že si myslíme, že ten název je patřičný.

A poslední informace. Spolupracujeme s panem doktorem Srstkou a máme pro všechny, i pro vás, zajímavý návrh: Že by DILIA byla právě tím garantem, který by řadu smluv uzavíral za nás, aspoň v otázce provozovacích honorářů, protože to je jistě bolestivé téma. My individuálně ve vyjednávání smluv s Českou televizí nezmůžeme nic.

Martin Vadas: Děkuji pěkně za skvělé pozvání. Myslím si, že to je věc, kde se úžasně spolu prolínáme – FITES a ARAS. Měli jsme jednu takovou pracovní schůzku. Bohužel se nám zatím nepodařilo přeložit do češtiny příslušný anglický text „Directors Guild“ z Velké Británie. Ivan to slíbil a intenzivně na tom pracuje. Ve Velké Británii dospěli k velice zajímavému dokumentu – ke shodě s broadcastery, a to nejenom s veřejnoprávní BBC, ale i s ostatními televizemi, na podmínkách práce pro režiséry. Já myslím, že to je strategie, kterou musíme následovat. Ivan nám referoval, jak nebylo vůbec jednoduché k té shodě dojít. Vyžadovalo to i nějaké odborář-

ské postupy, jako jsou stávky apod., ale je to věc, která zabezpečuje na dlouhou dobu dopředu např. kvalitu veřejné služby, nebo vůbec kvalitu audiovizuálních děl. Dneska vidíme, co se na nás hrne z televize, jaké efekty tam na nás zkouší blikat apod.; myslím, že máme povinnost se vyjádřit k tomu, jestli to považujeme za veřejnou službu, jestli se s ní ztotožňujeme, jestli je to důstojné té profese atd. atd. Myslím, že bychom tomuto měli věnovat daleko větší úsilí, než ztrácet čas takovými věcmi, jako jsou formální úpravy stanov. Já myslím, že nebudeme přitažliví pro nikoho mladého, když budeme dělat pouze takovéhle neproduktivní blbosti. Musíme mít strategii jednání s Českou televizí, případně s dalšími producenty a broadcastery a budeme mít naši představu zformulovanou. Já jsem předložil výkonnému výboru materiál asi před třemi měsíci. Nedostal jsem zatím žádnou reakci, krom naší schůzky, kterou jsme měli s ARASem. Myslím, že je potřeba, aby někdo to pokládal za důležité a aby výkonný výbor to tímto směrem rozhýbal. A rozhýbal i členskou základnu FITESu, protože myslím, že nám chybí zpětná vazba.

Dostáváte Synchron. Je tam řada různých zajímavých článků, ale myslím, že reakce se z členské základny dočkáváme jenom výjimečně. Myslím si, že Synchron a také webové stránky by měly být otevřenou diskusní platformou, kde bychom formulovali naše požadavky nebo představy o tom, co to je veřejná služba, co to je kvalitní audiovizuální dílo, kdo je zajímavý audiovizuální tvůrce (např. pro návrh na cenu ministra kultury). A diskutovali jsme o mnoha dalších věcech. Dali jsme řadu zajímavých návrhů. Nakonec jsme se shodli. Myslím, že volba pro Ladislava Helgeho, který třeba pro mladou gene-

raci byl naprosto neznámou osobou a nakonec uspěl i v ministerském klání na cenu, je jakýmsi signálem, že FITES stojí na nějakých etických a profesních pozicích. Že může zajímavě se k tomu připojit anebo se s tím nějakým způsobem i konfrontovat. Jde o to, abychom našli ty kanály, spojení. To znamená, abychom udělali webové stránky a abychom psali takové články do Synchronu, které někoho osloví a bude chtít na to reagovat. Je to na nás.

Ivan Biel: Já s tím souhlasím. Jenom chci říct ještě jednu věc. V podstatě neexistuje profesní filmový časopis kromě Synchronu a my bychom toho měli využít. Pokud vím, on opravdu neexistuje profesní časopis pro filmovou obec. Ano, je Film a doba. *(Námítky.)*

K bodu ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY

Martin Vadas: Znovu opakuji – zápisné 300 korun. Do 65 let 600 korun, nad 65 let 300 korun. V tom je zahrnut i Synchron.

Zdena Šmídová: Nerada mluvím o nemocích, ale že někteří z nás, a bohužel mluvím i za sebe, máme tzv. sníženou pracovní schopnost. Pro ně je 600 korun hodně. A někteří lidé jsou už opotřebovaní, měli třeba těžší život anebo špatné geny. Proto se domnívám, že by lidé se sníženou pracovní schopností měli platit polovinu. A mělo by to tak být i pro maminky na mateřské dovolené. Dávám tedy návrh, aby lidé se sníženou pracovní schopností a maminky na mateřské dovolené platili 300 korun, když plná částka je 600.

Jan Bernard: Jestli k tomu můžu protinávrh. V odůvodněných případech by mohl výkonný výbor členský příspěvek prominout. *(Všeobecný souhlas.)*

Zdena Čermáková: Podotýkám, že výkonný výbor ještě pro neplacení členských pří-

spěvků nikoho nevyloučil, nediskvalifikoval. A dokonce se stalo, že třeba přijde žádost, že ten člověk je starý, nemá peníze, jestli tedy bude vyhozen. Tak jsem mu odpovídala, že ne, že k těmto žádostem jsme vstřícní.

Zdena Šmídová: Pro někoho to ale může být ponižující, že se mu cosi odpustí, proto si myslím, že by mělo být stanovách, aby lidé – dříve se jim říkalo invalidní nebo částečně invalidní – nemuseli někde žebrať. O to jde. A týkalo by se to také maminek na mateřské dovolené.

Ivan Biel: Máte pravdu, ale zase si musíte uvědomit, že FITES žije většinou z příspěvků. Máme strašně málo financí. Teď se podívejte, a tím nechci nikoho urážet, na věkové složení tady v téhle místnosti. Kdybychom příspěvky odpustili skoro každému, tak bychom neměli žádné peníze. Jak to udělat?

Martin Vadas: Já myslím, že nejlepší je to udělat tak, jak navrhoval Honza Bernard. To znamená, výkonný výbor může snížit nebo odpustit příspěvky na konkrétní žádost. My to nemůžeme udělat všem maminkám, některé jsou třeba bohaté. Nevím, proč bychom maminkám automaticky měli odpouštět. Myslím, že je normální, že když někdo je v takové situaci, že chce být ve spolku a nemůže hradit příspěvky, tak požádá a výkonný výbor na to zareaguje dle svých možností. Je možné, že třeba FITES zanikne, protože všem nám bude 80 a v podstatě nikdo nebudeme odvádět příspěvky. Ten návrh, abychom skončili do dvou let, je svým způsobem opodstatněný. Ale já bych nechtěl, abychom končili. Takže pojďme se snažit o to, abychom zbohatli.

Alice Šnirychová: Já mám jenom drobnost. Podle zatím došlých materiálů zaplatilo za minulý rok z původních asi 600 členů členský příspěvek pouze 170. Pouze 170 lidí! To

je za loňský rok. A to ještě někteří to zaplatili v jiné výši – tj. nižší, než je nyní. Kolik jich bude za letošní rok, je otázka.

Olga Sommerová: ARAS má příspěvek tisíc korun a 600 korun pro starší; za rok jsou dvě koruny denně.

Zdena Šmídová: Ale oni mají větší příjmy!

Olga Sommerová: Ano, mají. ARASáci jsou mladší lidé, ale 600 korun jsou necelé dvě koruny denně. A tři sta korun je necelá koruna denně. Je zvláštní, že o peníze se vždycky strhne taková bitva. My jsme si to tady už odsouhlasili na minulém valném hromadě, že to takhle bude, a já nevím, proč o tom zase teď diskutujeme. Jestliže někdo bude na tom tak špatně, bude invalidní nebo důchodce, tak ať se spojí s výkonným výborem a my mu to odpustíme. Ale nevím, proč bychom to měli snižovat.

Ivan Biel: Myslím, že pro všechny ve výkonném výboru – a já věřím, že i pro všechny tady – bylo by ideální, kdyby nikdo nemusel platit nic. Jenže to si nemůžeme dovolit. My z něčeho musíme žít. A ty příspěvky opravdu nejsou velké. Já vím, že je to těžké. Když někdo má potíže, samozřejmě je odpustíme. Ale musíme vědět důvod.

Olga Sommerová: Pojdme postoupit dál. Nevím, proč byl v programu bod členské příspěvky, když jsme o tom mluvili na minulém valném hromadě.

Zdena Čermáková: Za prvé, lidé se opakovaně ptají, kolik členské příspěvky jsou, kam se mají posílat. Takže jsem chtěla, aby to v Synchronu vždycky bylo uvedeno – jak výše, tak i číslo konta, kam se posílají. A chtěla jsem poprosit lidi, kteří neposílají z účtu na účet, ale složenkou, aby to psali čitelně. Protože se to pak hrozně špatně dešifruje, takže se může stát, že nemůžeme rozeznat, kdo to poslal. Proto jsem chtěla na

valné hromadě poprosit, aby lidé členské příspěvky zaplatili – věřte, že opravdu nemáme z čeho dýchat -, a aby to vypisovali čitelně.

Olga Sommerová: Já myslím, že na tomhle hřišti nic neuhrajeme. Fakt už to nemůže být méně. Naopak si myslím, že když člověk je členem nějakého spolku, že není ideální, když neplatí nic, ale že se tím přihlásí k tomu spolku a že ho podporuje. Je dobře, že platí, byť takovéhle malé příspěvky.

V závěru bod – DISKUSE, RŮZNÉ

Máte návrhy nebo příspěvky? Jaromíre, ty jsi chtěl něco říct k zákonu o kinematografii?

Jaromír Kallista: Ne, já chci odpovídat na dotazy, které mi budou kladeny k tématu Fond kinematografie. Jestli by někdo chtěl něco vědět o současném stavu fondu, tak pokud jsem schopen, samozřejmě budu rád odpovídat. Ale rád bych to udělal až po ukončení jednání pro ty, kdo bude mít zájem.

Olga Sommerová: Další příspěvek do diskuse?

Jiří Šimůnek, kameraman: Děkuji všem, kdo se podíleli na tlaku vůči České televizi; že díky tomu tam zmizelo to „následuje“. Ale teď chci, aby se veřejně zaregistrovalo, že se v ČT objevil nový fenomén. o Je to „šedesátka“, která se velmi nevkusně objevuje při publicistických pořadech, při dokumentech i jindy. Například během nikoliv bezvýznamného filmu Altmanovy svatby to tam bylo minimálně sedmkrát osmkrát. Je to necitlivost a nevkus. Proč se tam má jako oko – navíc mimo loga, které visí vlevo – objevovat šedesátka? To je narušování toku díla. Nevím, kdo tuto zvrhlost vymyslel a proč se tam nestále objevuje. Moje připomínka je, jestli by šlo zase zatlačit na Českou televizi.

A ještě jedna poznámka. Nebudu citovat přesně, nicméně – dřívější ředitel komerční,

nyní veřejnoprávní televize se vyjádřil – snad jako na omluvu, že se během pořadu objevují upoutávky na jiný – že to v té veřejnoprávní televizi ještě není tak špatné. Aspoň tak jsem tomu rozuměl. Ale vždyť přece veřejnoprávní televize je s komerční nesrovnatelná! Absolutně! Ta má jiná měřítko. Veřejnoprávní médium si platíme my všichni, celý národ, čili nemá se podbízet. Má dělat kvalitní věci a ne to, co teď často vidíme.

Olga Sommerová: Jestli nejsou další témata, návrh usnesení přednese návrhová komise.

NÁVRH USNESENÍ

Kristina Vlachová čte návrh:

1. Valná hromada ukládá výkonnému výboru FITESu ucházet se o dotaci na Synchron u Státního fondu kinematografie a dořešit čitelnost textu grafického řešení.
2. Valná hromada ukládá výkonnému výboru FITESu vytvořit nové webové stránky.
3. Valná hromada ukládá výkonnému výboru FITESu, aby jednal s vedením České televize o zlepšení kvality poskytování veřejné služby a posléze uspořádal i Čtvrtletník FITESu za účasti České televize.
4. Valná hromada schvaluje změnu sídla FITESu. Nové sídlo je v Praze 7, Korunovační č. 8.
5. Valná hromada pověřuje výkonný výbor registrací schválených stanov – 23 účastníků bylo pro.
6. Valná hromada vítá pozvání ARASu na konferenci 30. května 2013.

7. Valná hromada vyzývá členy k plnění jejich členských povinností, včetně včasného hrazení příspěvků. (Kdo ze sociálních důvodů nemůže hradit členské příspěvky, necht' požádá výkonný výbor o snížení nebo prominutí této důležité povinnosti.)

Olga Sommerová: Já bych k tomu měla. Na Synchron jsme vždycky dostávali peníze od ministerstva kultury. Bylo to 200 tisíc na Synchron a Trilobit. Letos jsme je nedostali. V usnesení je napsáno, že máme žádat Fond kinematografie. A jak teď tady říká Jaromír Kallista, peníze tam nejsou. Proto myslím, že schůdnější cesta by byla opět žádat ministerstvo kultury.

Jaromír Kallista: Pozor. Příspěvky rozdělovala tzv. OMA. Pokud vím, v letošním roce to v podstatě nedali nikomu. Čili pozor na to. Obávám se, že oni to přesouvají do jiných oblastí. Zkuste to, ale jsem trochu skeptický.

Zdena Čermáková: A navíc OMA ještě dává jednou do roka. Žádost se musí dát do konce října na další rok. Takže na tento rok už z OMA nemáme šanci dostat na Synchron.

Z pléna: A zkoušeli jste Český literární fond?

Zdena Čermáková: Ano, tam je také žádost a ještě jsme nedostali vyjádření. Zeptám se na to.

Olga Sommerová: Prosím, hlasujeme o usnesení! Kdo je pro? Šestnáct. Kdo je proti? (Nikdo.) A kdo se zdržel? (Jeden.)

Takže vám děkuji a uzavírám dnešní valnou hromadu, kterou jsme stihli za dvě a tři čtvrtě hodiny. (*Potlesk.*)